

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 673/2024-4

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti uzneseniam Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 9Nt/1/2024 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tost/40/2024 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

Odôvodnenie:

I.

1. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti doručenej ústavnému súdu 26. novembra 2021 vyjadruje presvedčenie, že Špecializovaný trestný súd a Najvyšší súd Slovenskej republiky porušili jeho ústavné práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie tým, že sa vo svojich rozhodnutiach, ktoré k ústavnej sťažnosti nepriložil, dostatočne nezaoberali jeho návrhom na povolenie obnovy trestného konania. Uvádza, že vzhľadom na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody, si nemôže zvoliť advokáta. Preto o jeho ustanovenie žiada, aby doplnil odôvodnenie ústavnej sťažnosti.

II.

2. Hoc aj ústavná sťažnosť podaná bez zastúpenia advokátom musí obsahovať náležitosti ustanovené § 123 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Miera konkretizácie skutkových a právnych dôvodov predpokladaných § 123 zákona o ústavnom súde môže byť, prirodzene, nižšia ako pri ústavnej sťažnosti podanej sťažovateľom, ktorý je zastúpený advokátom. I ústavná sťažnosť podaná bez zastúpenia advokátom však musí obsahovať skutočnosti, o ktorých možno rozumne uvažovať ako o dôvodoch porušenia ústavných práv.

3. Tak tomu pri ústavnej sťažnosti sťažovateľa nie je. Záver sťažovateľa o porušení jeho ústavných práv je vyvodený z celkom nekonkretizovaného záveru o nedostatočnom vysporiadaní sa s jeho

návrhom na povolenie obnovy trestného konania. Absentuje opis toho, z akých dôvodov sťažovateľ obnovu konania žiadal a v čom spočíva nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutí všeobecných súdov. Ústavná sťažnosť tak aj pri zohľadnení toho, že bola podaná bez zastúpenia advokátom, v rozpore s § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde neobsahuje žiadne konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv. Nie je dôvod takýto nedostatok predpokladaný zákonom o ústavnom súde odstraňovať postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde. I od advokátom nezastúpeného sťažovateľa možno spravodlivo vyžadovať uvedenie uchopiteľných skutočností, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu jeho ústavných práv. Ústavná sťažnosť sťažovateľa tak neobsahuje § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

4. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pre ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. decembra 2024

Robert Šorl
predseda senátu